

måde tilkendegives, at der er adgang for den afgiftspligtige til at opnå henstand med afgiftens betaling. Såfremt opkrævningsblanketten forsynes med en sådan tydelig tilkendegivelse om adgangen til henstand, er der næppe behov for en egentlig lovfæstelse af pligten til underretning om adgangen til at opnå henstand. Hvis en sådan meddelelsespligt lovfæstes, må der samtidig tages stilling til, hvilken retsvirkning der skal knyttes til en undladelse af at efterkomme påbuddet. Den tilsvarende bestemmelse i § 6 A i loven om kommunal ejendomsbeskatning indeholder ikke bestemmelser om en sådan underretningspligt.

Spørgsmål 5:

Ansés en ejendom for at være overgået til anden anvendelse allerede ved meddelelse af matrikelmyndighedernes tilladelse til udstykning?

Svar:

Med hensyn til betydningen i nærværende sammenhæng af matrikelmyndighedernes tilladelse til udstykning har matrikeldirektoratet meddelt følgende:

„Meddelelse af udstykningsapprobation, hvorved en del af en landbrugsejendom fraskilles ejendommen og samtidig fritages for landbrugspligt, kan ske i de i § 4, stk. 1, i lov nr. 114 af 4. april 1967 angivne tilfælde. Udstykning af en del af en landbrugsejendom kan således ske, når jorden ønskes anvendt til offentlige formål, bebyggelsesformål, industrielle anlæg o. lign., men også når jorden agtes tilplantet, når der skal ske udvinding af råstoffer i jorden, og når jorden er uegnet til jordbrugsmæssig drift. Udstykningsapprobationen indeholder ikke oplysning om, til hvilket formål parcellen udstykkes. Ved udstykning til bebyggelse o. lign., jfr. § 4, stk. 1, nr. 1-3, meddeles approbation normalt kun, hvis arealerne i nær fremtid skal overgå til den angivne anvendelse, men approbationen indeholder normalt ingen betingelser til sikring af, at parcellerne overgår til det angivne formål.“

Som det fremgår heraf, er det ikke tilstrækkeligt til at anse en ejendom for overgået til anden anvendelse, at der er sket en matrikulær udstykning, men der må være sket en ændring af ejendommens benyttelse. En ændring af benyttelsen efter matrikulær

udstyknings vil i reglen medføre omvurdering, idet ejeren enten foretager bortsalg af parceller eller foretager forbedringer, der i henhold til vurderingslovens § 2, stk. 2, medfører omvurdering. Ved en sådan omvurdering vil vurderingsmyndigheden tage stilling til, om der er sket benyttelsesmæssig ændring for ejendommen (restejeendommen). Det kan dog tænkes, at en benyttelsesmæssig ændring ikke udgør omvurderingsgrund, f. eks. hvis ejeren udlejer en del af ejendommen til tømmerplads, og i så fald kan det forekomme, at benyttelsesændringen først konstateres på et for sent tidspunkt, nemlig ved førstkommende almindelige vurdering efter benyttelsesændringen, men man har ikke fundet det fornødent at fastsætte særlige regler for disse meget specielle tilfælde.

Spørgsmål 6:

Har man overvejet muligheden for en lempelse af reglerne om erlæggelsen af afståelsesafgift i tilfælde, hvor afgiften er større end den kontante udbetaling?

Svar:

Det har ikke været overvejet i loven at fastsætte særlige regler om lempelse af afståelsesafgift i den omtalte situation. Afståelsesafgift træder i stedet for den særlige indkomstskat, og i tilfælde, hvor der i forbindelse med afståelse af fast ejendom skal svares særlig indkomstskat, indrømmes der kun i ganske ekstraordinære tilfælde — med hjemmel i statsskatteovens § 37 — lempelse eller henstand. Det forudsættes i almindelighed, at sælgeren af en fast ejendom i forbindelse med fastsættelsen af salgsvilkårene tager størrelsen af et eventuelt skattekrav i betragtning og søger den kontante udbetaling afpasset herefter. Såfremt der måtte blive behov for i undtagelsestilfælde at lempe en pålignet afståelsesafgift, må regler herom kunne fastsættes administrativt med hjemmel i lovforslagets § 16.

Spørgsmål 7:

Ministerens kommentarer udbedes til vedlagte skrivelse af 19. maj 1969 fra Erhvervsrådet for Gartneri og Frugtavl (optrykt som bilag 3).

Svar:

Formålet med lovforslaget er at inddrage en væsentlig del af de værdistigninger på